

Dosarul nr. 5r-1070/2021
4-21035680-12-5r-10032021

H O T Ă R Ă R E
În numele Legii

05 octombrie 2021

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana),

În componența:

Președintelui ședinței, judecătorul

Veaceslav Martînenco

Grefier

Cristina Levițchi

Cu participarea:

Petentului

Iulian Muntean

examinând în ședința de judecată publică, contestația înaintată de Muntean Iulian, împotriva deciziei asupra cauzei contravenționale seria D nr. 01131991 din 19 ianuarie 2021, încheiată de către agentul constator – Toncoglaz Veaceslav din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP, în baza art. 236 alin. (2) din Codul Contravențional, instanța de judecată,-

C O N S T A T Ă :

La 19 ianuarie 2021 în privința lui Muntean Iulian, a fost întocmită decizia asupra cauzei contravenționale seria D nr. 01131991 pe semnele contravenției prevăzute de art. 236 alin. (2) din Codul Contravențional, pentru faptul că la aceeași dată, ora 09:33, petentul conducând mijlocul de transport de model „Toyota Rav4”, cu n/î „*****”, prin or. Hîncești, str. *****, a depășit limita de viteză prin localitate, deplasîndu-se cu viteza de 71 km/oră, astfel ignorînd cerințele prevederilor pct. 47) subpct. 1) lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere.

Astfel, acțiunile cet. Muntean Iulian au fost calificate de agentul constator în baza art. 236 alin. (2) din Codul Contravențional, fiind sancționat cu amendă în mărime de 18 unități convenționale, ceea ce în corespundere cu art. 34 alin. (1) din Codul Contravențional, constituie 900 lei cu aplicarea a 4 puncte de penalizare.

Nefiind de acord cu decizia întocmită la 19 ianuarie 2021 pe semnele contravenției prevăzute de art. 236 alin. (2) din Codul Contravențional, la 25 februarie 2021, Muntean Iulian a înregistrat contestație împotriva deciziei asupra cauzei contravenționale menționate, în cancelarea autorității din care face parte agentul constator.

În motivarea contestației, acesta a menționat că, nu este de acord cu decizia asupra cauzei contravenționale și decizia de sancționare contravențională, din motivul lipsei faptei contravenționale, argumentele de fapt și de drept fiind pe larg enunțate în contestația depusă.

Solicită petiționarul anularea deciziei asupra cauzei contravenționale cu încetarea procesului contravențional.

Cererea de contestare este scutită de la plata taxei de stat în temeiul art. 448 alin. (4) din Codul Contravențional.

Petentul în ședința de judecată, a susținut pe deplin contestația înaintată, solicitând admiterea acesteia.

În ședința de judecată, agentul constator, fiind citat legal, nu s-a prezentat, fapt pentru care, în baza art. 455 alin. (2) din Codul Contravențional, instanța de judecată a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Studiind actele și lucrările dosarului prin prisma motivelor invocate, verificând decizia asupra cauzei contravenționale în baza căruia a fost aplicată sancțiunea, instanța reține următoarele.

Cu înțietate, instanța de judecată stabilește că, decizia agentului constator a fost încheiată la data de 19 ianuarie 2021, iar contestația supusă examinării este depusă de către petent la data 25 februarie 2021, astfel fiind imposibil de a identifica expres data când acesta a luat cunoștință cu aceasta, respectiv, în lipsa unor probe contrarii, va considera contestația depusă în termen.

În conformitate cu prevederile art. 8 alin. (2) din Codul Contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit prevederilor art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

În corespundere cu alin. (1) al art. 442 din Codul Contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

În speță, prin decizia asupra cauzei contravenționale seria D nr. 01131991, emisă la 19 ianuarie 2021, de către agentul constator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică a IGP, Toncoglaș Veaceslav, petentul Muntean Iulian, în baza art. 236 alin. (2) din Codul Contravențional, a fost sancționat cu amendă în mărime de 18 unități convenționale, ceea ce constituie 900 lei, cu aplicarea a 4 puncte de penalizare, pentru faptul că, la aceeași dată, ora 09:33, petentul conducând mijlocul de transport de model „Toyota Rav4”, cu n/î „*****”, prin or. Hîncești, str. ***** , a depășit limita de viteză prin localitate, deplasîndu-se cu viteza de 71 km/oră, astfel ignorînd cerințele prevederilor pct. 47) subpct. 1) lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere.

Studiind minuțios materialele cauzei contravenționale, instanța de judecată observă că, la caz, agentul constator a omis să întocmească un proces-verbal cu privire la contravenție, cu toate că, încheierea procesului-verbal cu privire la contravenției este obligatorie, prin prisma art. 440 alin. (1) și art. 442 din Codul Contravențional.

Așadar, obligația imperativă cu privire la întocmirea de către agentul constator a unui proces-verbal cu privire la contravenție, derivă și din prevederile art. 446 din Codul Contravențional, conform căruia în cazul constatării unei fapte contravenționale, agentul constator nu încheie proces-verbal cu privire la contravenție doar: a) dacă răspunderea contravențională a fost înlăturată conform

art. 20–31¹; b) în cazul emiterii de către procuror a ordonanței de a refuza începerea urmăririi penale, de a înceta urmărirea penală din cauză că fapta constituie o contravenție, precum și în cazul liberării de răspundere penală a persoanei cu tragerea la răspundere contravențională. În cazurile indicate, procurorul emite o ordonanță motivată privind pornirea procesului cu privire la contravenție, cu excepția contravențiilor soluționate în modul prevăzut la art. 29 și 31¹; c) dacă fapta contravențională a fost examinată în baza constatărilor personale ale agentului constatatator; d) în cazul contravenției flagrante.

În sensul dat, instanța de judecată atestă că, întrucât la materialele cauzei nu se regăsește un proces-verbal cu privire la contravenției, se dă de înțeles că, agentul constatatator a procedat în corespundere cu procedura simplificată de constatare și examinare a contravenției, și anume în condițiile Capitolului VI¹, art. art. 451¹ – 451⁴ din Codul Contravențional.

În art. 451¹ alin. (1) din Codul Contravențional, legiuitorul a prevăzut expres și exhaustiv temeiurile de examinare a faptei contravenționale în baza constatărilor personale ale agentului constatatator, și anume, în cazul depistării unei fapte ce constituie contravenție, agentul constatatator nu încheie proces-verbal cu privire la contravenție doar dacă sunt întrunite cumulativ următoarele condiții:

a) contravenția poate fi constatată în temeiul constatărilor personale ale agentului constatatator și nu necesită acumulare de probe;

b) persoana acceptă constatările agentului constatatator, ca fiind suficiente pentru demonstrarea vinovăției, și recunoaște săvârșirea contravenției;

c) examinarea contravenției și aplicarea sancțiunii țin de competența agentului constatatator;

d) contravenția nu este pasibilă de sancțiunea confiscării bunurilor în conformitate cu art. 439⁷.

În cazul supus examinării, instanța de judecată constată că, făptuitorul Muntean Iulian nu a indicat în decizia asupra cauzei contravenționale că, „este de acord”, cu toate acestea, agentul constatatator încălcă condiția obligatorie prevăzută în art. 451¹ alin. (1) lit. b) din Codul Contravențional, care indică expres că, „agentul constatatator nu încheie proces-verbal cu privire la contravenție doar dacă persoana acceptă constatările agentului constatatator, ca fiind suficiente pentru demonstrarea vinovăției, și recunoaște săvârșirea contravenției” și examinează cauza în procedură simplificată. Or, odată ce petentul nu a menționat că este de acord, este evident că acesta nu a acceptat constatările agentului constatatator ca fiind suficiente pentru demonstrarea vinovăției sale și nu a recunoscut vina de săvârșirea contravenției.

În context, se reține că dezacordul cet. Muntean Iulian cu constatările agentului constatatator, rezultă și prin înaintarea la data de 25 februarie 2021, a contestației împotriva deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale seria D nr. 01131991 din 19 ianuarie 2021.

În același timp, instanța de judecată consideră necesar de a face trimitere și la prevederile art. 451¹ alin. (3) din Codul Contravențional, potrivit cărora, în cazul tragerii la răspundere contravențională în condițiile alin. (1), agentul constatatator va emite o decizie prin care va aplica o sancțiune egală cu o doime din minimumul sancțiunii sub formă de amendă prevăzută în partea specială a cărții a doua.

De menționat în acest sens că, încălcarea faptei contravenționale prevăzută de art. 236 alin. (2) din Codul Contravențional, se sancționează cu amendă de la 18 la 24 de unități convenționale.

Prin urmare, agentul constatatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică a IGP, Toncoglav Veaceslav, examinând fapta contravențională în baza constatărilor personale, urma în temeiul prevederilor art. 451¹ alin. (3) din Codul Contravențional, să aplice petentului Muntean Iulian, o sancțiune egală cu o doime din minimumul sancțiunii sub formă de amendă prevăzute la art. 236 alin. (2) din Codul Contravențional.

Contrar însă, agentul constator prin decizia asupra cauzei contravenționale seria D nr. 01131991 din 19 ianuarie 2021, i-a aplicat cet. Muntean Iulian în baza art. 236 alin. (2) din Codul Contravențional, o sancțiune contravențională sub formă de amendă în mărime de 18 unități convenționale, care nicidecum nu constituie o doime din minimumul sancțiunii sub formă de amendă prevăzute expres la normele precitate.

În atare situație, instanța de judecată constată că, la soluționarea chestiunii privind stabilirea sancțiunii făptuitorului, agentul constator nu a acordat o deplină eficiență prevederilor art. 451¹ alin. (3) din Codul Contravențional, stabilindu-i cet. Muntean Iulian o sancțiune, în alte limite decât cele prevăzute în normele specificate supra.

Instanța de judecată reține că, procesul contravențional a fost pornit întemeiat, însă circumstanțele care l-au determinat pe agentul constator să examineze fapta contravențională într-o procedură simplificată de constatare, în baza constatărilor personale, sunt neclare, de vreme ce, persoana în privința cărei a fost pornit procesul contravențional nu a acceptat constatățile agentului constator, ca fiind suficiente pentru demonstrarea vinovăției și, respectiv, nu a recunoscut săvârșirea contravenției, astfel, nefiind întrunite cumulativ condițiile prevăzute la art. 451¹ alin. (1) lit. b) din Codul Contravențional, mai ales în situația în care petentul Muntean Iulian, la rubrica „*obiecțiile și probele persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional*”, pct. 12 din decizia asupra cauzei contravenționale, nu a indicat expres că „*este de acord*” cu actul întocmit de către agentul constator.

Așadar, în cazul supus examinării agentul constator urma să procedeze la încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție, după care să acumuleze probele necesare și să examineze cauze contravențională în procedură generală.

În această ordine de idei, instanța determină că, la caz, decizia agentului constator de aplicare a sancțiunii contravenționale, este una contrară prevederilor imperative prevăzute la art. 451¹ alin. (1) din Codul Contravențional, în care legiuitorul a stipulat expres condițiile care urmează a fi întrunite cumulativ la emiterea deciziei în baza constatărilor personale ale agentului constator. Or, prin stabilirea în privința făptuitorului a unei sancțiuni contrare prevederilor legale, în mod evident, a fost afectat fondul cauzei, fapt care constituie temei de anulare a deciziei adoptate.

În susținerea poziției sale, instanța de judecată elucidează că, eroarea comisă de către agentul constator la emiterea deciziei asupra cauzei contravenționale seria D nr. 01131991 din 19 ianuarie 2021, este una de natură nu doar să afecteze în mod esențial fondul cauzei dar și ar putea leza dreptul făptuitorului la un proces echitabil, prevăzut la art. 6 CEDO, în sensul căruia acuzația trebuie să fie definită în termeni clari și preciși pentru a exclude arbitraritatea și a-i oferi posibilitatea contravenientului să cunoască exact învinuirile ce îi sunt aduse, ca să-și poată organiza apărarea într-un mod valabil. În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit cu strictețe și a cerut din rațiuni de securitate juridică a acuzatului, calificarea juridică a faptelor să fie stabilită de către organele abilitate în modul cel mai exact posibil.

În sensul art. 6 alin. (1) al Convenției, organul care examinează cauza în fond, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care s-a sprijinit. Această exigență, care contribuie la garantarea respectării principiului bunei administrări a justiției, nu poate fi întotdeauna înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat pentru fiecare argument al părților. Instanțele naționale sunt obligate să-și motiveze deciziile, ceea ce nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument, dar ca o obligație de a se pronunța asupra problemelor cele mai importante ridicate în speță, a se vedea în acest sens cauza (*Ruiz Torija și Hiro Balani împotriva Spaniei, hotărârea din 9 decembrie 1994, sau Grigore Vlasia Vasilescu împotriva României, hotărârea din 6 iunie 2006*).

Ținând cont de cele menționate supra, având în vedere că decizia asupra cauzei contravenționale seria D nr. 01131991 din 19 ianuarie 2021, a fost emisă de către agentul constator

cu încălcarea prevederilor art. 451¹ și art. 451² din Codul Contravențional, instanța de judecată găsește de cuviință să adopte soluția prevăzută de art. 451⁴ alin. (2) pct. 2) lit. a) din Codul Contravențional, prin care să se admită contestația.

Pentru aceste motive, călăuzindu-se de prevederile art. 395 alin. (1) pct. 2), alin. (1¹), art. art. 451¹ – 451⁴, art. 465 – 474 din Codul Contravențional, instanța de judecată, –

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se admite contestația cet. Muntean Iulian, împotriva deciziei asupra cauzei contravenționale seria D nr. 01131991 din 19 ianuarie 2021, emisă de către Inspectoratul Național de Securitate Publică al IGP, în baza art. 236 alin. (2) din Codul contravențional.

Se anulează decizia asupra cauzei contravenționale seria D nr. 01131991 din 19 ianuarie 2021, emisă de către Inspectoratul Național de Securitate Publică al IGP, prin care cet. Muntean Iulian a fost recunoscută vinovată de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (2) din Codul Contravențional, cu dispunerea încetării procesului contravențional.

Hotărîrea cu drept de atac cu recurs în termen de 15 zile în Curtea de Apel Chișinău, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana).

Președintele ședinței,

Judecător

Veaceslav MARTÎNENCO